

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ
просп. Слобожанський, 40, м. Дніпро, 49000
su_kanc@dn.npu.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Покровськ

13 січня 2023 року

Слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області майор поліції Бондаренко Станіслав Едуардович, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12022050000000592 від 24.06.2022 за ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 110 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Федорова Владислава Володимировича,
12.07.1971 року народження, уродженця
м. Донецьк Донецької області, громадянина
України, раніше не судимого, зареєстрованого за
адресою: [REDACTED]

про підозру у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, та у вчиненні за попередньою змовою групою осіб умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 110 КК України.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки (далі за текстом – ВР УРСР) 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, ВР УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації,

територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області,

зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі за текстом – РФ) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил й інших силових відомств РФ, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики» (далі за текстом – «ДНР»), яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схилення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією РФ, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (так звані «органи державної влади ДНР») та силові органи.

Так, на учасників органів силового блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії РФ та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, зокрема шляхом:

- систематичної організації та здійсненні актів застосування збройної сили проти держави України в особі Збройних Сил України (далі за текстом – ЗС України), інших військових формувань, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, зокрема, ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню їх службових обов'язків, обстрілів населених пунктів тощо;

- створення не передбачених законом збройних формувань (далі за текстом – НЗФ) та участь в їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» та організація їх у групи, навчання, озброєння та керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області з метою їх виводу з-під контролю

органів державної влади України та їх включення до самопроголошеного псевдодержавного утворення «ДНР»;

- захоплення чи заволодіння в інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами з метою оснащення НЗФ, що вчиняють дії, направлені на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- блокування виконання правоохоронними органами та підрозділами ЗС України, передбачених Конституцією та законодавством України, функцій на тимчасово окупованій території України;

- силового подолання опору цивільного населення окупаційній адміністрації шляхом фізичної розправи та незаконного позбавлення волі;

- координації та узгодження своїх дій з діями регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил й інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, з метою спільного та ефективного протистояння ЗС України й іншим військовим формуванням;

- силової підтримки учасників органів політичного та управлінського блоку незаконних утворень «ДНР», захопленні, укріпленні та охорони зайнятих ними будівель та споруд.

Водночас, на учасників органів політичного блоку покладено обов'язки підтримки збройної агресії РФ та вчинення дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом:

- створення та участі в діяльності окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, що узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях Донецької області;

- видачі нормативно-правових актів від імені окупаційної адміністрації РФ та самопроголошених органів державної влади «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній організації, приховування факту збройної агресії РФ проти України, отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам та ЗС України;

- координація та узгодження своїх дій з радниками й інструкторами РФ, з метою спільного та ефективного протистояння ЗС України, іншим військовим формуванням, та вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення Антитерористичної Операції (АТО) і заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, стримування і відсічі російської збройної агресії в Донецькій та Луганській областях (ООС), та формування думки серед населення про законність власних дій;

- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою, агітаційними матеріалами тощо.

При цьому, кожен учасник органів політичного та силового блоків «ДНР» (у тому числі, які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії РФ і зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил й інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій РФ на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою ВР України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України й бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Одночасно представниками РФ та контрольованими ними особами з числа громадян України, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями, які згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації РФ.

Так, у районних центрах та містах на тимчасово окупованих територіях у Донецькій області створено не передбачені законодавством України так звані «государственные администрации ДНР». Також прийнято ряд документів із

ознаками нормативності, проте які є нікчемними відповідно до законодавства України, зокрема:

- «Конституцію ДНР» від 14.05.2014, у ст. 54 якої вказано, що адміністративно-територіальними одиницями «ДНР» є райони та міста республіканського значення;

- «Постановление Совета Министров ДНР № 32-6 от 08.09.2014 «О введении государственных администраций на освобожденных территориях ДНР», у якому зазначається, що голови «государственных администраций» в адміністративно-територіальних одиницях призначаються розпорядженням «председателя Совета Министров ДНР»;

- «Указ Главы ДНР № 178 от 06.05.2015 «Об упорядочении структуры республиканских органов исполнительной власти, их территориальных подразделений и местных администраций»;

- «Указа Главы ДНР № 13 от 19.01.2015 «О принятии временного (типового) положения о местных администрациях ДНР».

При цьому «Временным (типовым) положением о местных администрациях ДНР» передбачено, що «местные администрации создаются Главой Донецкой Народной Республики в районных центрах и городах по мере освобождения территорий Донецкой Народной Республики и ликвидируются путем передачи их прав и обязанностей сформированным в установленном порядке соответствующим органам местного самоуправления. В своей деятельности местные администрации Донецкой Народной Республики подотчетны Главе Донецкой Народной Республики, положение о которых согласовываются с Администрацией Главы Донецкой Народной Республики. Высшим должностным лицом местной администрации является глава администрации, который представляет местную администрацию в органах законодательной, исполнительной и судебной власти Донецкой Народной Республики, а также других учреждениях и организациях Донецкой Народной Республики и несет персональную ответственность за выполнение возложенных на администрацию основных задач и функций».

Зокрема, на тимчасово окупованій території у Донецькій області сформовано так звану «адміністрацію г. Донецка», у складі якої зокрема здійснює діяльність так звана «Старомихайловская поселковая администрация», створена відповідно до «Указа главы ДНР» № 132 від 27.03.2015, та розташована за адресою: Донецька область, смт Старомихайлівка, вул. Леніна, б. 1.

Приблизно, 22 вересня 2021 року (точні дата та час досудовим розслідуванням не встановлено), Федоров В.В., знаходячись у м. Донецьку Донецької області, підтримуючи ідею насильницького відокремлення Донецької області від України та створення на території Донецької області «ДНР», тобто ідею зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками окупаційної адміністрації РФ (досудове розслідування відносно яких проводиться в інших кримінальних провадженнях), вступив до її складу.

При цьому, Федорова В.В. призначено на посаду «главы Старомихайловской поселковой администрации города Донецка Донецкой Народной Республики».

У подальшому з 22.09.2021 Федоров В.В., перебуваючи на посаді «главы Старомихайловской поселковой администрации», діючи умисно, з ідеологічних та корисливих мотивів, за попередньою змовою групою осіб з числа інших членів окупаційної адміністрації міста Донецька, яка є функціонально відповідальним органом за управління цією тимчасово окупованою територією, вчиняв дії, спрямовані на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та забезпечення утримання окупованої частини Донецької області.

Зокрема Федоров В.В., керуючи апаратом так званої «государственной Старомихайловской поселковой администрации города Донецка», як територіальним органом адміністрації міста Донецька, видає документи, що мають ознаки організаційно-розпорядчих (накази, розпорядження), але відповідно до чинного законодавства України є нікчемними, щодо забезпечення реалізації узурпованих «государственными администрациями» функцій місцевої влади на тимчасово окупованій території смт Старомихайлівка, у тому числі у сфері оборони, надзвичайних ситуацій спільно з іншими самопроголошеними органами «ДНР»; проведення політики запровадження російського рубля як єдиної валюти на тимчасово окупованій території; формування так званого «местного бюджета» та використання його коштів; організації заходів, спрямованих на формування позитивного іміджу «ДНР»; героїзації злочинних дій представників НЗФ «ДНР» тощо.

Також Федоров В.В., перебуваючи на посаді «главы Старомихайловской поселковой администрации», діючи за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками окупаційної адміністрації РФ (стосовно яких досудове розслідування проводиться в інших кримінальних провадженнях), використовуючи надані владні повноваження, шляхом проведення зустрічей з місцевими мешканцями та використовуючи окремі засоби масової інформації, висвітлює діяльність «ДНР» і проводить агітаційно-роз'яснювальну та пропагандистську роботу з популяризації ідеї незалежності Донецької області від України та висвітлюючи дії офіційної влади України як ворожі.

Таким чином, Федоров Владислав Володимирович, обґрунтовано підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму

про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання наказу керівництва РФ військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався Указами Президента України № 133/2022 від 14.03.2022, № 259/22 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022, збройними формуваннями Російської Федерації тимчасово окуповано частини території Запорізької, Миколаївської, Харківської, Херсонської областей та розширено частину окупованих територій Донецької і Луганської областей.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Зокрема в числі населених пунктів тимчасово окупованої території Донецької області залишається смт Старомихайлівка.

Після 24.02.2022 Федоров В.В., діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, підтримуючи входження тимчасово окупованих територій України до складу Російської Федерації, добровільно продовжив перебування у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, - в окупаційній адміністрації держави-агресора на посаді «главы Старомихайловской поселковой администрации», виконуючи покладені на нього так звані «владні повноваження».

При цьому, від 30.11.2022 так звана «Старомихайловская поселковая администрация» зареєстрована та перебуває на обліку на офіційних сайтах «Межрайонной инспекции федеральной налоговой службы Российской Федерации» та її внесено до єдиного державного реєстру юридичних осіб РФ за номером 12299300096904, як суб'єкт Російської Федерації. що підтверджує факт її підпорядкування та фінансування державою-агресором.

На підставі викладеного, громадянин України Федоров Владислав Володимирович, обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Донецькій області майор поліції

Станіслав БОНДАРЕНКО

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу управління нагляду
Донецької обласної прокуратури

«__» _____ 2023 року ,

Віра ЧЕРНОШТАН

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку,

визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені « ____ » _____ 2023 року о « ____ » годин « ____ » хвилин.

Підозрюваний _____

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

**Старший слідчий відділу розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
СУ ГУНП в Донецькій області
майор поліції**

Станіслав БОНДАРЕНКО